

A venit in Reutlingen acum vreo luna, de lucru inca n-are, viitorul sot castiga putin, conteaza fiecare banut. De plictiseala, Andreea face ordine generala, ia si pivnita locuintei sub lupa. Acolo stau adunate lazi cu sticle de bere goale si cateva zeci de peturi, de la o aniversare. Pe ambalajele returnate la magazin, Andreea ia inapoi aproape 20 de euro bani gheata, sau marfa. „Ar fi o treaba buna si pentru Romania”, zice ea. Insa de la declaratiile de intentie ale diversilor ministri ai Mediului, pana la fapte, e cale lunga. Lunga e si calea civilizarii unor oameni care-si transforma tara intr-o gheana de gunoi poluanta si urat mirositoare.

Pet-ul de 20 de euro

Germania se bucura de renumele unei tari curate. O vezi pe strazi, in gari, in mijloacele de transport in comun, la locurile de grill din paduri, in practic toate locurile publice. Cu toate acestea, lupta cu „pacatosii gunoiului” se da zilnic.

ONG-urile de mediu si societatea civila sunt mereu in alerta, institutiile statului reactioneaza dur, atingandu-l pe pacatos unde-l doare mai tare, adica la buzunar. Deabarasarea de mici gunoaie in locuri publice e considerata abatere de la ordinea publica si amendata „dupa catalog”.

Astfel, daca un muc de tigara aruncat pe strada sau in alt loc public te costa 10 euro, pentru o doza sau pet gol platesti 20, iar pentru o sticla sparta 40 de euro. Cel mai scump platesti pentru rahatul lasat in urma de cainele scos la plimbare pe strada, ca si pentru guma mestecata si apoi scuipata (50 de euro).

Angajatii Oficiului de Ordine (Ordnungsamt) umbla de obicei in civil si vaneaza contravenientii peste tot. Amenzile incasate merg la stat, caci institutiile sale sunt chemate sa curete mizeria stradala si asta costa foarte multi bani. Fara coercitie, se pare ca nici in tarile cele mai civilizate ale Europei nu functioneaza curatenia spatiilor publice.

Plastic pana-n gat

In Romania insa, problema rezolvarii gunoaielor a devenit o stringenta nationala. Trei factori

principali intervin in ecuatie: comportamentul ecologic al populatiei, vointa Ministerului Mediului de a apuca intr-adevar „gunoiul de coarne” si obligativitatea ca firmele care livreaza bauturi imbuteliate sa-si colecteze gratuit ambalajele inapoi. Suna imposibil? Chiar nu e asa.

Degeaba instalezi, dupa cum propunea ministrul Mediului, Nicolae Nemirschi, automate de peturi in marile magazine, caci problema la nivel national tot nu e rezolvata. Nu e corect nici sa obligi un recuperator de peturi sa mai cumpere ceva din magazin, deoarece nu i se restituie banii pe ambalaj, ci i se da doar un bon valoric.

Iar daca masura se va aplica doar la marii retaileri, care au bani de automate, ce se intampla cu puzderia de chioscuri de la orase si sate, care n-au nici bani, nici loc, pentru astfel de solutii tehnice?

Acelasi ministru, in luna august la Mangalia, vorbea despre dificultatile logistice ale recuperarii ambalajelor de la micii distribuitori. Logistica acestei recuperari n-ar trebui insa sa priveasca pe nimeni altcineva decat pe furnizori, marile concerne producatoare de bauturi imbuteliate. Inlocuind sticla cu plasticul usor, aceste firme economisesc enorm, la cheltuielile de transport.

Solutia e ca acestea sa-si vanda marfa, dar sa-si colecteze si ambalajul, din orice ungher de desfacere, inapoi. Poate exercita statul, in conditiile legislatiei actuale, presiuni si in acest sens? Se pare ca nu, altfel Romania n-ar avea strazile, padurile, raurile si pesterile infestate de „ciuma plasticului” greu degradabil. Sau exista interese de protectionism al firmelor si concernelor cu pricina, al caror sens ne scapa?

Sursa: HotNews.ro